

Мій цех (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

В мойому цеху теслів і митців
п'янливі таємниці, зваби і омани.
Перо і пензель, тремтячи в руці,
проколюють думок метелики весняні.

Співна сокира й гостре долото
формують глину слів і дерево музики.
Цей світ — хмільної пісні полотно,
митцеві замалий — для теслі завеликий.

20 січня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/mii_tsekh